

Izdanje #6

1/12/2016

Priče iz ličkog kraja

Zavičajni Klub Stajnica

www.stajnica.com

Dugo u noć u
zimsku Ličku noć.

Uredništvo

Faljen Isus i Marija!

Dugo u noć, u dugu Ličku noć ispod Kapele ! Je ovako bi započeli ovaj mjesec Prosinac kadi su noci vec bome dugačke i ladne a nam treba pravi domaći Lički biljac. I evo nas narode naš dragi, već jesen lipo odmakla, a zima već miriše. Ma ni to više kej ča je nekad bilo, ali dobro je dok još ikoliko osjetimo ladnoga vетra i vidimo bar iča sniga.

E vaj mjesec u koji smo zašli svi posebno volimo. Prasce poklali, kobasicice nadenuuli, pršute obisili, trapi puni krumpira, špajze napunili kojekakovim kiselišem i moremo kej medvidi spati zimski san.

www.stajnica.com

Priče iz Ličkog kraja

Web časopis Ličkih priča i dogodovština žitelja ispod Velike i Male Kapele .

Uredništvo:

Ana Biškupić -Brinje
Branka Pavlović -Zagreb
Tom Perković (Štenta) - Canada

Dizajn & Editing:

Tom Perković (Štenta)

Priče iz Ličkog kraja besplatno web izdanje izlazi jednom mjesečno.

Izvor fotografija www.stajnica.com,
facebook, internet, privatna arhiva.

©All rights Reserved

Godina proleti taj čas, da vi to vidite. Evo već Mikulje, a i Božića samo ča ni. Eh kad Mikulju spominjemo, ajme nač je to došlo dragi naš narode. Pa taj današnji Mikulja dobro da i gaće na sebi jima koliko se od njega očekuje da donaša, a nekad ili šiba ili vrića slatkiša ili oboje (kako je već ki zaslužil). Je ma nećemo o tome, nema se totekar ča divanit. Za to si je kriv sam Mikulja i niki drugi nu da li?

Kako je to sve prije bilo oko ti lipi blagdanov, nikaj receptič, a malo i smija i grijha ma svega i u ovom broju morete pročitat. Dok sidite uz šporet i grijete noge pa malo "listajte" vaj naš časopis.

Sad se više nećemo ni čut ni vedit ove godine pa smo vam odma i čestitku uputili, ali ona vas čeka na zadnji stranica.

I za kraj voga uvoda, reć ćemo vam nešto i za kraj godine i početak nove "Kako si prostrete tako ćete i leć! Nemojte to zaboravit!"

Lipo vas pozdravlja uredništvo Priča iz ličkog kraja i sretan Vam i cestit Božić kadi god bili na ovoj kugli Žemaljskoj !

Vaši ispod Velike i Male Kapele

Cure i Dičaci

U ovome broju.

Sadržaj:

Uvodni tekst.....	str. 3
I moj zavičaj boje mijenja.....	str 4
Blagoslov kuća: prekrasan običaj ili neugoda.....	str.5
Jedna posebna Ličanka: Magdalena Movrić.....	str.6
Jedna priča iz ličkog kraja (slika)	str.7
Priča za dicu uoči Sv.Nikole	str.9
Legenda o Sv. Nikoli.....	str.10
Duga je zima.....	str.11
Poruka za vrime Adventa.....	str.12
Pravo je vrime za pomirenje.....	str.13
Recept tete Kate	str. 28
Želja u visini Kapele.....	str. 14
Sijanje pšenice na Sv.Luciјu.....	str.15
Pšenica.....	str.16
Tete Marice nuglić: Kadi je pop.....	str.22
Priča iz ličkog kraja: Stigla zima i snjegovibijeli.	str.18
Zimske radosti.....	str.17
Ovaj Božić pruži ruku prijateljstva.....	str.19
Priča o četiri svijeće.....	str.20
Adventski vjenac.....	str.21
Sretan Božić Ličanima diljem svita!	str.35
Najbogatiji blagdanski stol.....	str.23
Zbogom 2016!	str.24
Sretna Nova godina: Kako si sami prostrete.....	str.25
Foto miseca.....	str.34

I moj zavičaj boje mijenja

U zavičaj se vraćam na pute svoje,
na pute gdje sreća nosi život,
u zavičaj koji za me posebne je boje.

Cestom u krivini Velebit se smije,
dok se polja zelena čovjeku vesele,
vjetar s polja zlenih lice mi mije.

Ljeto prođe i priča mijenja stranu,
svaki Ličan drva hitro sprema,
dočekasmo tako zimu ranu.

Snijegovi stižu i polje bijelo posta,
veselo ko ljeti osmijeh isti ima,
polja vidiš s Jezeranskog mosta.

Ne znaš je li polje ili raj na zemlju dođe,
zima kuca snažno, a ljeto krišom prođe.

Čakavici čujem kako prelom ori,
znajmo takav govor nije svakom lak,
ali ipak svaki Ličan svoje zbori,
i govor takav pozna Ličan svak.

Snig na putu i led pod nogami,
kad sam maći bil spal sam na slami.
O tome se divani kada snig dojde,
o selo moje, ma nam leto projde !

I. Tominac

Priča iz ličkog kraja

Blagoslov kuća – prekrasan običaj ili neugoda

Božićno vrijeme, uz sve svoje čari, posebno je i po tome što upravo u to vrijeme svećenici obilaze svoje župljane kako bi blagoslovili ne samo njih nego i cijelu njihovu obitelji kuću. Mnogi svećenici često za oltarom pozivaju da se ne zatvaraju vrata pred svećenicima koji im ionako samo jednom godišnje dolaze u kuću. Često sam i sama razmišljala o tome „pa Bože zašto bi netko bježao pred svećenikom, koji mu ne želi zlo već baš suprotno“?! Ali...što sam starija, to sve više počinjem shvaćati što se događa i zašto se ljudi toliko „boje“... Ljudi se ne boje nego se srame primit svećenika u kuću! Običaj je i prilika da se tom prigodom daruje, koliko tko može, za potrebe crkve ili svećenika ili u bilo koje druge nakane to obitelj želi. Ne znam zašto imam osjećaj da to više nije vlastita želja i mogućnost svakog župljana nego nešto što se „mora“ jer si inače na listi „negativaca“ čije ime odzvanja sa svih zvona! U jednom članku čiji autor također govori o ovoj temi u oči mi je zapelo ovih nekoliko rečenica:

„Stari je običaj da vjernici tom prilikom daju uglavnom simbolički dar svojim svećenicima u znak svoje pažnje, ljubavi i skrbi. Ako mogu ili imaju volje darovat će i za ostale potrebe svoje župske zajednice. Vjernici, dakle ništa nikome ne plaćaju. I blagoslov nekog stana, kuće ili obitelji ništa ne košta, ništa se ne plaća, kao ni posjet svećenika obitelji, domu ili kući.“

(cijeli članak je na http://www.katolici.org/kolumna.php?action=c_vidi&id=1769)

Nadam se da će ovaj članak potaknut svih da se ne boje svećenika i da se ne boje da će se „osramotit“. Otvorite vrata blagoslovu pogotovo ako u kući imate starije, nemoćne ili pak malene koji ne mogu doći u crkvu. Ako možete i želite darujte svećenika, a ako ne možete ne sramite se, nitko nam ne može na silu uzet nešto što nemamo ili iz nekog razloga ne želimo dati. Svi mi, ako želimo bit dobri i uzorni vjernici i župljani, na neki svoj način možemo pridonijeti dobrobiti crkve i zajednice... Nije sve u novcu, vjerujte mi i znam da tako misli i većina svećenika (i naš župnik dio je te većine).

Završit ću svoje razmišljanje slovima koja se nalaze na onoj naljepnici koju svećenik ostavi prilikom blagoslova: GMB... prema jednom tumačenju to su inicijali triju kraljeva (Gašpar, Melhior i Baltazar), a po drugom to je kratica od latinskog izraza "Christus mansionem, benedicat!" - Krist neka blagoslov kuću!

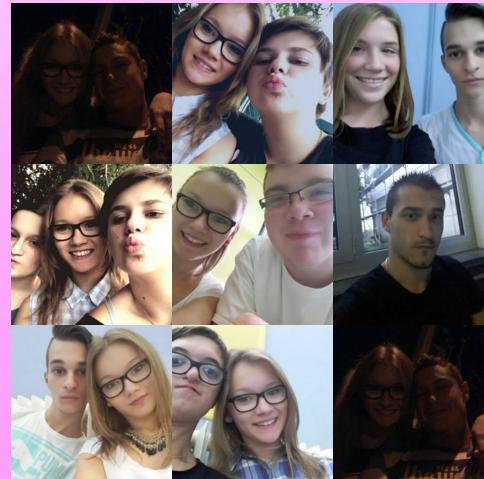

Priča iz ličkog kraja

Jedna posebna Ličanka ...

Pripremila: Magdalena Movrić

Biti osoba s invaliditetom nije lako. Mi to znamo. Samo kad se sjetim svog početka pitam se kako sam izdržala sve to. Prerani porod, razne komplikacije, borba za život i još štošta. Bez obzira na sve to bila sam veselo dijete. Uvijek nasmijana, brbljava i spremna pomoći drugima. Ali bilo je tu i puno suza i vježbe jer cerebralna paraliza, dipareza (problem s hodom) otežava puno toga. Moji roditelji su uvijek davalici maksimum da mi pomognu i da se nikad ne osjećam drugačije od drugih i uspjevalo im je. Uz puno truda i vježbe prohodala sam sa 6 godina i ne mogu vam opisati koliko sam onda bila sretna. Sa 7 godina sam imala operaciju tetiva, ali poslije te operacije sam opet bila ovisna o drugima i to me je jako bojelo. Zato sam se svakim danom sve više borila. Onda je došla škola i sve je bilo super, ali kasnije više ne. Kasnije se sve više vidjelo da sam drugačija i osjećala sam se kao uljez. Bilo je tu izrugivanja, oponašanja i svega. Rijetki su bili oni koji bi mi pomogli. To je za mene bio pakao. Sramila sam se sebe. Ali onda je došlo i bolje vrijeme jer sam bila samostalna i mogla sam dalje sama. Osnovnu sam prošla s odličnim uspjehom i krenula dalje. Tako je došla i srednja. Prvi dan mi je bio težak. Kasnije sam se priviknula. Svi su bili uz mene od prvog dana i pokazivali mi sve. Po prvi put sam se osjećala kao dio nečega gdje stvarno pripadam, kao dio nečega gdje me svi vole, gdje me gledaju zbog izgleda, a ne zbog hoda. Ono što sam mislila da nikad neću moći to sam uspjela. Plešem u plesnoj skupini "Nikoline", vozim bicikl, radim većinu toga na tjelesnom i stalno vježbam. To je sve zahvaljujući tim osobama koje su uvijek uz mene i zbog svih njih se osjećam drugačije i počinjem voljeti samu sebe. Osobe s invaliditetom su drugačije od drugih, ali imaju veliko srce i spremni su pomoći svima. Ima tu i okoline koja to drugačije gleda samo zato jer nisu upoznati s time, ali eto. Zato uvijek cijenite sebe, jer bez obzira na sve svoje probleme posebni ste takvi kakvi jeste, i uvijek će biti ljudi koji će vas voljeti takve i biti vam podrška. Meni su sve to omogućile te blese bez kojih mi je dan nezamisliv i najbolja škola! ZATO NE DAJ SE, UVIJEK BORI SEE!!

Iz starog albuma

zvanej nim
Vodenički su.

Iz starog albuma

Noć uoči Sv. Nikole ispričajte dičici priču baš o tom sveću

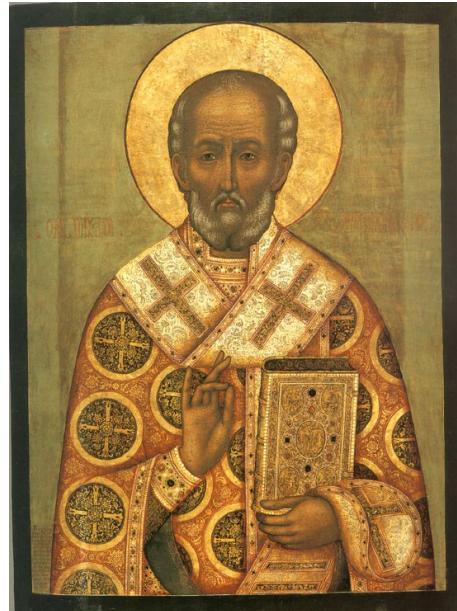
Nikola je kao dijete ostao bez roditelja, koji su mu ostavili golemo bogatstvo. Brigu o dječaku preuzeo je ujak. Od njega je Nikola čuo tužnu priču o čovjeku koji je izgubio sav svoj novac, a imao je tri kćeri koje je želio udati. Bez novca to nikako nije mogao, jer je u to vrijeme svaka mlada djevojka u svoj novi dom morala donijeti miraz. Nesretni čovjek čak nije imao novaca ni za hranu, pa je njegova obitelj već dugo vremena gladovala. Stoga je bio prisiljen na najtežu odluku kako bi ih spasio od smrti – da ih proda kao robinje. U svom ih domu više nije mogao držati. Djevojke su bile tužne jer nikada neće imati svoje obitelji, do kraja života će biti robinje, a o njihovom životu odlučivat će drugi. Večer prije no što je najstarija kćerka trebala biti prodana, Nikola je kroz prozor njezine sobe ubacio čarapu punu novca. Kad se ujutro probudila, pronašla je smotuljak pun zlata! Bila je presretna, jer zlato je bilo dostatno za njezinu svadbu i hranu za cijelu obitelj. Sljedećeg jutra pronašli su još jednu čarapu sa zlatom! Sada su imali dovoljno novaca i za vjenčanje druge kćeri! Treću čarapu punu novca Nikola je u dom siromašnog čovjeka ubacio preko dimnjaka, jer su svi prozori bili zatvoreni. Legenda kaže da je novac pao u čarapu koja se sušila iznad peći...

Većina ljudi umjesto čarapa stavlja cipelice, čizmice, a mi ličani buce... da više stane.

LEGENDA O SV. NIKOLI

Nikola je rođen početkom 4. stoljeća u gradu Patara, na prostoru današnje Turske u bogatoj obitelji. Njegovi su roditelji umrli od kuge, a Nikolu ostavili kao nasljednika bogatstva. Bogati dječak otišao je živjeti kod svog ujaka koji je bio svećenik i odgajao ga u vjeri. Sve svoje bogatstvo Nikola je već tada počeo dijeliti sa siromašnima, ali na način da oni nisu znali tko im je dobročinitelj. Još kao tinejder osjetio je Božji poziv i postao svećenik, a biskup... Bilo je to u vrijeme kada se u Miri vijećalo tko će bit novi biskup i odlučili su "čovjek koji ujutro prvi dođe na jutarnju molitvu, bit će biskup", a taj prvi čovjek bio je Nikola.

U svom životu uvijek se borio protiv nepravde i za ljubav prema bližnjemu u kojem je prepoznavao Boga.

Umro je 06. prosinca 327. god.

Danas je poznat kao lik koji obraduje djecu svojim poklonima na dan sv. Nikole. Na zapadu se često uspoređuje s Deda Mrazom (na eng. Santa Claus skraćeno od Santa Nikolaus).

Sveti Nikola svetac je katoličke i pravoslavne crkve; biskup, zaštitnik moreplovaca, ribara, pekara, zatvorenika, putnika, brodova, trgovaca, djece, studenata...

Iz starog albuma

Pripremio: Branislav Martinović

Duga je lička zima

Zora rudi
Novi dan se budi
Zima stisla..
Majka misli dal ovaj život ima smisla

Duga je zima...
Dok pokraj stare peći
Grije umorne ruke
Čeka sina da joj dođe iz tuđine...

Duga je zima...
Majka povikne sinovo ime
Oće joj srce puknuti od miline
I jos duža je ta lička zima
Dok majka čeka sina....

Iz starog albuma

Poruka za vreme Adventa

Zač smo se svi nekako otuđili
jedni od drugih?

Rijetko se posjećujemo
jer svaki odlazak u goste
znaci i puna vrića milosće.
Kroz ovu vreme pripreme
za Božić odlučimo
prominit taj materijalizam
koji se nastanio među
svih nas!
Otidimo jedni drugima
praznih ruku, a puna srca!

Zar može ikakva vrića
keksicev nadomjestit stisak
ruke prijatelja, bližnjeg?!

Vratimo život među svih nas
život kojim su živjeli
naši stari,

**ŽIVOT PUN ŽIVOTA, A
POSALJIMO K VRAGU
ŽIVOT PUN MATERIJALIZMA!**

Priča iz ličkog kraja

**Pravo je vrime
da se pomiriš
s Bogom, narodom,
ali i samim sobom!**

priče iz ličkog kraja

Priča iz ličkog kraja

Želja u visini Kapele

888 želja svak od nas bi imao
Al neka njih u visini naše Kapele
Nama ljudima malo zdravlja,
Jila i pila
Dovoljno je da bi nam godina sretna bila!

Priča iz ličkog kraja

Sijanje pšenice na Sv. Luciju

Svake godine na Svetu Luciju, 13. prosinca, sije se pšenica koja je simbol plodnosti i novog života. Njezini zeleni izdanci predstavljali su oduvijek nadu u buđenje prirode koja će za nekoliko mjeseci odnijeti neplodnu zimu i hladnoću i ponovno donijeti život. Što je pšenica gušća i uspješnija, to je znak da će i sljedeća godina biti uspješnija, a ljetina obilnija.

Kako bi bila što bujnija i narasla visoka, pšenica se zato sije 12 dana prije Božića. Kad dovoljno naraste, kod nas se često povezuje vrpcem, a u sredinu pšenice staviti jabučicu ili svijeću.

Priča iz ličkog kraja

**Ako mi naredna godina
bude "uspješna" ko
'šenica...
jao si ga meni!**

priče iz ličkog kraja

Priča iz ličkog kraja

*Stigla zima i snjegovi bijeli
mora čistit pute Danijeli!*

Priča iz ličkog kraja

**Od svih sprava za
zimske radosti
još uvik mi je
vrića sa slamom
najdraža..**

Priča iz ličkog kraja

**Ovaj Božić pruži ruku prijateljstva
pruži ruku skromnosti,
pruži ruku poštenja,
pruži ruku zadovoljstva,
pruži ruku sreće,
pruži snažan stisak ruke
SVIMA!!!
Nek svak osjeti čestitku
pravog Ličanina!**

priče iz ličkog kraja
Sretan Božić!

Iz starog albuma

Priča o četiri svijeće

Četiri svijeće su polagano gorjele...

Bila je tišina i mogao se čuti njihov razgovor.

Prva svijeća reče: "Ja sam MIR... ljudi me ne uspjevaju sačuvati... nema potrebe da gorim, mislim da će se ugasiti." I odmah se ugasila.

Druga svijeća reče: "Ja sam VJERA... nažalost mnogi ljudi imaju površnu vjeru i ja ih ne zanimam... nema smisla da gorim i dalje"

Tek što je to izgovorila, zapuhao je lagani povjetarac i ugasio je.

Treća svijeća je žalosno progovori:

"Ja sam LJUBAV... nemam više snage... ljudi često zaboravljaju na mene... I istog trenutka se ugasici.

Nedugo zatim u sobu je ušlo dijete ...

"Što je to?" upitalo je.

"Trebale ste gorjeti do kraja."

I rekavši to, počelo je plakati.

Tada se oglasila četvrta svijeća:

"Ne boj se, sve dok ja gorim moći ćemo upaliti ostale svijeće. Ja sam NADA!"

Priča iz ličkog kraja

Tete Marice "nuglić"

Evo zimeeeee !

Evo Zime a i evo Bozica. Bome da Vam kazem da je zazimilo ispod Kapelje, a ja sam se lipo zavukla kraj sporeta i pecem kruv u roli i reko ajde da ca smislim za ove moderne novine pa cedu ona nasa celjad to vrc na te moderne kompjutere, a i kazedu da i nasi u Australiji i Ameriki isto procidadu ca ja vodekara kazem.

Cuvate mi se nemojte ozebst

Vasa teta Kate

U današnje vrime telefonske veze deladu u punom kapacitetu baš onaj dan kad pop gre po selu "kadi je sad?" kroz firongu i čekat kad će banut. Baba je često znala divanit jednu anegdotu koja je sigurno samo jedna od mnogih takvih...

Kaže "Došal dan kad je pop najavil blagoslov. Jedna babica sve lipo očistila, pripremila i dobro narajcala šporet. Sastrane metnula tavicu s masti pa kad pop dojde da more brže koje jajce speć da čovik poj. Opazi ona popa pa brže da će speć ta jaja, a kako se mast zavrćala ona okrenu glavu da joj ne štrcne u oko pa umjesto u tavu tofnu ono jaje na sred šporeta. E tako je lipo celo jutro čistila i pripremala da bi na kraju pop došal u dim ke da ga je zapeljala u kuvarnu kadi se pršuti sušidu"

Ova bi aegdota mogla bit pouka i svima nama da je bitno da nam svećenik dođe, blagoslovi i kuću i obitelj, a sve ostalo je manje bitno.

Priča iz ličkog kraja

**Ovo je najbogatiji
blagdanski stol!**

priče iz ličkog kraja

Zbogom 2016.!

I evo, još jedna godina odlazi. Uvijek se na kraju odnosno na početku nove godine gledaju nekakve statistike, no ja to danas neću gledati niti se na početak ove stare godine vraćati. Sjedim evo i listam nešto starije, knjigu „Stajnica i okolica“ i to poglavlje koje se dotiče starih običaja. Iznosim ovdje nešto prigodno...

„Na Staru godinu tj. Silvestrovo, u kući se sve užurbano čisti. Poslije večernje mise povedu djevojke kolo pokraj crkve i na drugim mjestima.

U novije vrijeme, Nova se godina dočekivala na zabavama. Prema podacima Zvonka Dumenčića, to su u Stajnici najčešće organizirali vatrogasci u Murkovićevom dvoru.

Na sam dan Nove godine u kućama se gledalo na to da prvi posjetitelj bude muška osoba, što bi svim ukućanima te godine trebalo donijeti sreću. Sljedeći to vjerovanje, mislilo se da bi kuću mogla zadesiti nesreća, bude li ženska osoba prvi čestitar Nove godine.

Uoči blagdana Sveta tri kralja obavlja se blagoslov vode u župnoj crkvi. Nasred crkve стоји bačva vode koju župnik blagoslov. Iz svake kuće dođe na posvetu jedna, obično ženska osoba, koja sa sobom poneće posudu za posvećenu vodu, uz to malo soli, zrnja zemaljskih plodina te svijeće. Sol i zrnje biva u crkvi blagoslovljeno, a svijeće zapaljene. Blagoslovljena voda koju osoba naznačna tom činu poneće kući, bit će upotrebljena u više prigoda, npr. prilikom skorog blagoslova kuća, što obavlja župnik, kod svadbe, kod pogreba, zatim o Kvatrima kad valja blagosloviti cijlu kući, blago, dvorište i sve gospodarske zgrade. Kod župnikova blagoslova kuća koji počinje na Sveta tri kralja popodne postojao je običaj da ženska osoba, najčešće raškom tj. motikom za namatanje pređe dotakne župnika po ledima u uvjerenju kako će to pripomoći boljem urodu lana i konoplje kao i drugih usjeva. „

Tominac, N., (2004.), „Stajnica i okolica“, str. 266, Zagreb, ZK Stajnica

Kakva god nam bila godina na izmaku sada je već stara stoga je valja dobrano zakopati i hrabro u novu zakoračati.

I na kraju, ja ne bih bila ja da vam ne čestitam u svom stilu:

Zafalite se Bogu za staru godinu, zakopljite je, sve ono dobro pamtite, ono loše ni ne spominjite! Nemojte se naljat da se dočeka ni ne sićate ili da, još gore, kakovo čudo napravite! Nemojte se ni prenatrpat da jutridan ne presidite na školjki! Pamet u glavu i neka vam je sretna Nova, ali i nova godina!

Sretna Nova godina!

I dobro zapamtite:

Kako si sami prostrete,
tako ćete i leć!

priče iz ličkog kraja

Priča iz ličkog kraja

Onako ispod Kapele

Kad te pitadu odkud si ?

Jasam iz mesta ...

Kadi se gonjaju papiri i spi ko zaklan, u kuci nam gori televizor,
Kadi nam se noge cujedu,

Kadi te promaja ubija, kadi se jaja tuku, kadi se auto goni.

Kadi se crkne od smija a ostanes ziv, a kad padnes pitadu te jesи se ubil?

Kadi se sastoji miridu od oka, kadi se odvrace muzika I ide se po dokturima
Kadi se nesmi pojist zvaka jer ce ti se zalipit drob.

Kadi mora sic u skolu da nebi kopal I kadi nima ono otvorи usta nego Zjani.

Kadi se pita je kadi si a covik stoji pol metra isped tebe

Kadi se ako sidis blizu televizije ocoravit ces.

Kadi se daljinski omota izolir trakom jer starome kresne na pod 5 put na dank
ad zaspe na kaucu.

Kadi se izmlatidu ke konja kad si pal

Kadi te ucitelj ubi u skoli a kad dojdes kuci jos te ceka bonus.

Dobro nam dosli u Nas Podkapelski kraj !

Domaći recepti tete Kate

Glej sad vako !

Jopet reč dvi tri o stari dobri običaji. Vaj put o običaji za Božić. Od davnina su naši stari poštovali i slavili Božić baš kako on i zaslužuje. Ne kaže se bezveze da je on najsvećaniji i najveći kršćanski blagdan uz Uskrs i najlipši obiteljski blagdan. Oduvik su se za blagdan Isusova rođenja spremali fini kolači, fina jila, kitili bori, sadila šenica, darivala dičica. Nisu to bili pokloni kej sad, dica su dobivala skromne poklone, najčešće slatkiše. Običaj koji se najduže zadržal je sadnja šenice na blagdan Svetе Lucije. Na Badnjak se ta šenica metne pod bor i po njoj bi se znalo kakova će bit iduća godina, oće li polja roditi ili zatajati. Žene su uz fina jila spremale i razne kolače. Najčešće su to bili kolači od onoga čega bi puno bilo te godine – jabuk, pekmeza, orijev i slično. Jedan od najpoznatiji kolača koji se spremal i koji se još uvik rado spremava je orahnjaca. Pa evo i recepta, za sve one koji neznaju, znaju, koji su zaboravili ili bi tili naučiti.

Domaća starinska orahnjaca

Za testo je potrebno:

Brašno – pol kile (ako ćete veću onda duplo sve)

Svinjska mast – jedna veća žlica – to je oko 15-ak dkg

Cukar – jedna veća žlica – to je oko 15-ak dkg

Germa – jedna mala žličica – oko 7,8 dkg

4,5 suježi kokošji jaj

4 deci mlika

Limunov sok i korica

1 mala žličica soli

Za filu je potrebno:

80 dkg mljeveni orijev

40 dkg mljevenog cukra

Pol litre mlika

Deci ruma

dvi, tri žlice grožđic

Kako umisit ovo sve:

1. Germu otopit u malo mlika i cukra, ostaviti na toplom uz šparet. Jaja umutiti sa cukrom i dodati otopljenu svinjsku mast.

2. Ostatak mlika, sol, limunov sok, naribau

koricu i nadignutu germu umisiti sa brašnom.

3. Umisiti testo i ostaviti još na toplom da se digne.

4. Za filu, zakuvati mliko i s njim preljati orije, cukar i grožđice. Po svemu naljati rum.

5. Kad se testo dosta nadiglo, razvaljati ga čim tanje i po njemu rasporediti filu i lagano smotati.

6. Prebaciti u tepsiju i metnut peć.

Dobar tek!

Priča iz ličkog kraja

Bolje s 20 u penziju, a s 40 na posao. Sad ionako dočekaju 40 bez posla, a do tad, da bar išta kapne...

Puno je više priče u fotografijama za osobne , kad se za slikanje kod fotografa posudivalo odijelo, naočale i ručni sat...
Tamo je bilo više iskrene radosti..

M.Z.

Ja sam svome loli rekla hvala,
kolegica jedva dočekala

priče iz ličkog kraja

priče iz ličkog kraja

Priča iz ličkog kraja

**Joj da mi je sada tamo
Gdje planina nebo dira ...**

Stric Mata

Prava ljubav

Svad'a se Stric Mata i teta Mare a on u pol svad'e kaže.

Nu se makni sa ti pločic, bosa si preladićes se !

Dragi naši ako ovo ni prava ljubav kod nas ispod Kapele
onda probajte pronaći ča je ?

Priča iz ličkog kraja

*Reći draga hoćeš ili nećeš
da baraba ne dolazi džaba*

priče iz ličkog kraja

Fotografija miseca

Bome smo se nekad vozili na Sana u crkvu a I u svate, ehhh da se vratit sad u te lipe dane !

Photo/Dragutin Perković

Priča iz ličkog kraja

Rođenje Isusovo

U štalici
na čvrstoj slamici,
baš na taj dan
radio se Isus mal'!
Okrunile zvijezde nebo,
sjajni mjesec žut.
Tiha noć jasnim svjetлом
pokazala trima kraljevima put.
Isus je na tvrdoj slamici trpio
od tri kralja poklon je dobio.
Isus će nam doći
u tu svetu noć!

Marina Špehar

Priča iz ličkog kraja

Sretan Božić Ličanima diljem svita!
Nećemo na vu cedulju previše pisat,
Čestitke će ionako sa svi stran stizat!

Prijateljima, suradnicima, svimi ki nas vjerno pratite
I svimi ki ve naše novine čitate (ili samo listate),
Ali i vami ki nas na oči vidit ne morete,
Svimi ki Božić slavite

Radosno malom Isusu pivate,
Ličanima i prijateljima Like diljem svita kadi god vas ima
Sretan i blagoslovjen Božić želimo svima!

Ana, Branka I Tom

